

ת"פ (טבריה) 45783-03-25 - מדינת ישראל נ' נריה מועטי

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 45783-03-25 מדינת ישראל נ' מועטי

תיק חיצוני:

מספר בקשה:2

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב
מבקשים
נגד
משיבים
מדינת ישראל
נריה מועטי

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו כנגד הנאשם בהעדרו בעבירה מנהלית.

תמצית ההליכים

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בטבריה. כעולה מעובדות כתב האישום בתאריך 27.06.2024 בסמוך לשעה 19:27 נהג הנאשם ברכב מסוג סי.אף מוטו מ"ר 14852302 בחוף שבי ציון וסמוך לנחל נעמן, וחנה במרחק 12 מ' מנקודת גדות המים בחוף, ללא היתר כדין (להלן: "כתב האישום").

במעשיו הפר הנאשם את סעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף ים, תשנ"ז-1977 (להלן: "החוק").

3. כתב האישום נקבע תחילה להקראה ליום 12.06.2025, אך ביום 21.05.2025 ניתנה החלטה כי בשל אילוצי בית המשפט דיון ההקראה יתקיים ביום 30.06.2025.

4. המבקש לא התייצב לדיון ביום 30.06.2025 ולכן ניתנה בעניינו הכרעת דין המרשיעה אותו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום ונגזר דינו לכפל הקנס המקורי בסך של 1000 (להלן: "עמוד 1

הכרעת הדין וגזר הדין").

5. ביום 11.07.2025 הגיש המבקש בקשה לבטל את הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו לפי סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").

טענות הצדדים

טענות המבקש

6. לטענת המבקש לא מדובר בהתעלמות מצדו, ואף לא בזלזול במערכת המשפט או באחריות האזרחית המוטלת עליו. לטענתו, המועד המקורי לדיון נדחה ביוזמת בית המשפט והזימון החדש נשלח אליו באמצעות יישומון WHATSAPP, ולא באמצעות מכתב רשמי.

7. המבקש טוען עוד כי בתקופה עמוסה ומטלטלת שכללה גם את אירועי הלחימה מול איראן והשלכותיהם האישיות המשפחתיות עבורו, נעלם מעיניו מועד הדיון החדש.

8. המבקש מבקש להבהיר כי מדובר בטעות אנוש ולא בהתחמקות מכוונת.

9. הנאשם טוען כי הדוח המקורי ניתן בגין נסיעה בכלי שטח מסוג CF MOTO בשטח חופי, אך בפועל היה מדובר בסטייה מינורית מנתיב מסומן. במעמד האירוע נענה הנאשם להוראת הפקח והזיז את הכלי בהתאם להנחייתו, מבלי שנאמר לו דבר על כוונה לרשום דו"ח ולא נרשם לו דו"ח במקום. רק לאחר מספר חודשים התקבל הדו"ח בדואר.

10. המבקש העיד על עצמו כאדם שומר חוק, המקפיד לנהוג באחריות ומשתדל לשמש דוגמה אישית לאחרים. המבקש מתנדב פעיל ביחידת החילוץ וההצלה של ארגון "ידידים", ובמסגרת פעילותו ההתנדבותית עושה שימוש בכלי הרכב האמור לצורך סיוע וחילוץ אזרחים בשטחים פתוחים. (**אישור התנדבות צורף לבקשה לביטול פסק הדין**).

11. לאור האמור סבור המבקש כי יש לבטל פסק הדין שניתן בהיעדרו ולשקול ביטול מוחלט של הקנס, או לחליפין להפחית את גובה הקנס המקורי באופן משמעותי.

טענות המשיבה

12. ביום 19.07.2025 נתקבלה תגובת המשיבה לבקשת המבקש לביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו.

13. המשיבה טענה בתמצית כדלקמן:

14. המאשימה מתנגדת לבקשת הנאשם, בהיעדר טעמים המצדיקים את קבלתה.

15. בניגוד לטענת הנאשם לפיה זומן לדיון באמצעות יישומון WHATSAPP בלבד, עולה מחומרי התיק (ר' ת/1) כי הזימון נמסר לו כדיון, הן בדואר והן באמצעות שיחה טלפונית שנערכה עמו על ידי מזכירות יוזמת בבית המשפט במסגרתה נמסר לו מועד הדיון. משכך יש לראות בהמצאה כהמצאה כדיון.

16. לאור כל האמור המשיבה סבורה שיש לדחות בקשת המבקש לביטול הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו.

דיון והכרעה

17. העבירות שבגינן ניתן הדו"ח למבקש הינן עבירות מנהליות מסוג עבירת קנס מנהלי.

18. סעיף 2 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים אוסר על נהיגת רכב בחוף הים, אלא למטרות המנויות בחוק. סעיף 7 לחוק דן בסמכות המפקחים לאכוף את החוק.

19. העבירות המנהליות נועדו ליצור מסגרת אכיפה חלופית להליך הפלילי. ההליך המנהלי טומן בחובו סנקציה שהיא קנס שבא בתגובה להפרת הסדר שיש אינטרס ציבורי באכיפתו. חוק העבירות המנהליות, תשמ"ו-1985 (להלן: "חוק העבירות המנהליות") קובע מהי "עבירה מנהלית" בסעיף 1(א): "שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות כי עבירה על הוראה שנקבעה בחוק מהחוקים המנויים בתוספת הראשונה או בתקנות שהותקנו לפיו, שאינה פשע, היא עבירה שבשלה ניתן להטיל קנס בדרך מנהלית (להלן - עבירה מנהלית); הקביעה יכול שתהיה דרך כלל, בתנאים או בסייגים".

עבירות מנהליות הן חריג לכלל שנאשם ידון בפניו

20. בסעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), נקבע הכלל לפיו "באין הוראה אחרת בחוק זה, לא ידון אדם בפלילים אלא בפניו".

21. לגבי עבירות מנהליות, נקבעה "הוראה אחרת" בחוק והיא הוראת סעיף 240 לחסד"פ ולכן, נאשם שאינו מתייצב וזומן כדיון, יורשע וייגזר דינו בהעדרו (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (פורסם במאגר משפטי ביום 25.3.18)).

סעיף 240(א)(2) לחסד"פ קובע כדלקמן:

עמוד 3

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או כעבירות מנהליות או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, אישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

(2) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום זולת אם התייצב סניגור מטעמו."

(ההדגשות אינן במקור)

(נ.מ.ל)

22. על כן, כאשר נאשם בעבירה מנהלית, כדוגמת עבירה לפי חוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים כאמור בענייננו, זמן כדין לדין ולא התייצב לבית המשפט, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום. במלים אחרות, עצם הזימון כדין בצירוף אי ההתייצבות לדין, מהווה הודיה בעובדות כתב האישום וחזקת החפות שעמדה לנאשם עד הדין מתבטלת.

23. אין מחלוקת בין הצדדים כי הזימון נשלח לכתובת הרשומה במשרד הפנים ובבקשתו של המבקש להישפט, אך לטענתו של המבקש הוא קיבל את הזימון באמצעות יישומון WHATSAPP ולא במכתב רשמי, ועקב הלחימה מול איראן שכח מהזימון.

לאחר עיון בטיעוני הצדדים אין בידי לקבל טענתו זו של המבקש והכל כפי שיפורט להלן:

24. כאמור, המבקש השליך את יהבו בבקשתו לביטול הכרעת הדין וגזר הדין, על הטענה כי שכח מקיומו של הדין, אך מעיון בתיק עולה כי ביום 08.06.2025 בוצעה אליו שיחה טלפונית מאת המזכירות היוזמת בבית המשפט ובו נמסר לו בשנית מועד הדין שעתו ומיקומו.

25. עוד עולה מעיון בתיק כי הזימון נמסר לו בתאריך 14.06.2025 באמצעות דואר ישראל (אישור מסירה מסומן ת/1).

האם הנאשם זומן כדין לדין ולא התייצב למשפט?

26. סבורני כי המבקש נתפס לכלל טעות בטענתו זו. סעיף 237(א) לחסד"פ קובע כדלקמן:

"237. (א) מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה,

המצאתו תהיה באחת מאלה:

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עימו ונראה שמלאו לו 18 שנים, ובתאגיד וחבר בני אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו;

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה; בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה."

(ב) מסירת המסמך לידי סניגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית המשפט, תוך חמישה ימים, כי אין ביכלתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית המשפט כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב, או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט לראות את המסמך כאילו הומצא כדין " .

(ההדגשות שלי נ.מ.ל)

כמו כן, בתקנה 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 (להלן: "תקסד"פ") נקבע כדלקמן:

"54. מי שנמסר לו מסמך שהמצאתו במסירה, יידרש לאשר את המסירה בכתב על גבי עותק של המסמך. ואם סירב לקבלו או לאשרו, יאשר מוסר ההזמנה בחתימתו את דבר מסירתו וסירוב האישור, ובית המשפט רשאי לקבוע שהמסמך הומצא כראוי."

בסעיף 237(א)(2) לחסד"פ נקבע במפורש כי "בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה", כך גם בתקנה 54 לתקסד"פ נקבע כי "ובית המשפט רשאי לקבוע שהמסמך הומצא כראוי", קרי בית המשפט רשאי לקבוע שהייתה המצאה כדין תוך הסתמכות על אישור המסירה בלבד.

27. מכוח האמור בסעיף 237(א)(2) לחסד"פ ובסעיף 54 לתקסד"פ, אישור המסירה שעניינו ההזמנה לדין שנשלחה למבקש בשלב שלפני מתן הכרעת הדין וגזר הדין כפי שמופיע בתיק בית המשפט (1/ת) הוא ראייה העומדת בפני עצמה לאמיתות תוכנה, ודי בזה על מנת לקבוע שהמבקש קיבל את אישור המסירה על פי כל דין.

28. בעניינו, המבקש לא הוכיח, אף לא טען, כי לא קיבל את הזימון.

29. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."

30. באשר לתנאי החלופי הראשון לביטול הכרעת הדין וגזר הדין, והוא שהייתה סיבה מוצדקת להיעדר התייצבות לדין, תנאי זה אינו מתקיים במקרה שבפני. טענתו של המבקש כי עקב הלחימה מול איראן שכח ממועד הדיון, הרי ש הזימון נשלח לכתובתו של המבקש כפי שמעודכנת במשרד הפנים, והתקבל על ידו בנוסף לשיחת טלפון שקיימה עימו.

31. ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם במאגר משפטי ביום 25.3.18) נאמרו הדברים הבאים:

"מדוגמאות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדין או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובתו הרשומה של המבקש, מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר, יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לחשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיוצ"ב, לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים."

(ההדגשות אינן במקור נ.מ.ל.)

32. לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי עילה לביטול גזר הדין לביטול הקנס או לחליפין להפחיתו.

33. למעלה מן הצורך ומבלי להפחית בחשיבות פועלו של הנאשם כמתנדב לטובת הציבור הרי שלא נטען לקושי כלכלי ממשי או נסיבות אישיות חריגות שיש בהם כדי להצדיק הפחתת סכום הקנס שנגזר על הנאשם בגזר הדין.

סוף דבר

לאור הטעמים לעיל הבקשה נדחית.

ההחלטה ניתנה בהיעדר הצדדים.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י' אב תשפ"ה, 04 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.